



Arrest

nr. 33 657 van 30 oktober 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 31 augustus 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 augustus 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 22 september 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 oktober 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. BUYASSE en van attaché J. VERSTRAETEN die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Verzoeker vraagt in zijn verzoekschrift van 30 augustus 2009 zijn beroep te verwijzen naar de Algemene Vergadering, in toepassing van artikel 39/12 van de voormelde wet van 15 december 1980, omdat hij *"stelt vast dat er in gelijkaardige dossiers geen eenheid van rechtspraak vast te stellen is tussen Franstalige en Nederlandstalige dossiers"*.

1.2. De Raad merkt op dat verzoeker zijn vraag niet concreet uitwerkt, zodat er niet op kan worden ingegaan.

2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, een Russisch staatsburger van Ingoesjetische origine, verklaart afkomstig te zijn uit het dorp Barsuki gelegen in het district Nazran in de Republiek Ingoesjetië, Russische Federatie. U woonde er samen met uw echtgenote (T. Z.) (OV X) en uw twee kinderen.

Sinds 4 november 2008 kende u er problemen.

Op die dag werd u thuis gearresteerd. Spetsnaz-eenheden beschoten eerst uw huis en drongen daarna de slaapkamer binnen waar u en uw gezin zich op dat moment bevonden. U en uw echtgenote werden geslagen met een geweerkolf. U zag uw vrouw op de grond vallen terwijl u werd meegenomen. U werd tien dagen lang vastgehouden in een gebouw van de FSB in Magas, waar u werd ondervraagd en geslagen. U werd ervan beschuldigd betrokken te zijn geweest bij rebellenactiviteiten en men wilde dat u een bekentenis ondertekende, wat u weigerde. Uiteindelijk werd u vrijgekocht door uw vader.

Toen vernam u ook dat uw echtgenote sinds uw arrestatie in het ziekenhuis lag. U ging haar dezelfde dag nog bezoeken. Enkele dagen later werd ze ontslagen uit het ziekenhuis.

Omdat het huis beschadigd was, ging u bij uw vader wonen. U ging ook opnieuw werken.

Een week later werd u enkele dagen aangehouden door de verkeerspolitie omdat u ervan verdacht werd een auto te hebben gestolen. Dit incident stond volledig los van uw eigenlijke problemen.

Op 6 december 2008 vond er vervolgens een schietpartij plaats in de buurt van uw huis, waarbij twee kennissen van u werden doodgeschoten. Die avond vond er weer een inval plaats, ditmaal in het huis van uw vader. Ze waren op zoek naar u, maar u was op dat moment aan het werken. Uw vrouw belde u op om u te waarschuwen, waarop u onderdook bij een vriend.

U kwam enkel nog af en toe 's nachts naar huis om te kijken hoe het met uw familie was. U bleef ondergedoken tot aan uw vertrek uit Ingoesjetjië op 17 december 2008.

Die dag bracht uw vader u en uw gezin naar Nalchik. Van daaruit werden jullie door een passeur naar een plaats in Oekraïne gebracht. Daar stapten jullie over in een andere auto die jullie naar België bracht, waar u op 22 december 2008 aankwam en dezelfde dag asiel aanvraagde.

Ter staving van uw identiteit en asielrelaas legde u de volgende documenten neer: kopieën van de interne paspoorten en de pensioenverzekeringsbewijzen van u en uw echtgenote, uw rijbewijs, uw huwelijksakte, de geboorteakte van uw echtgenote en kinderen, twee attesten in verband met uw verblijfplaats en gezinssamenstelling, een bewijs van invaliditeit op naam van uw echtgenote en twee politieconvocaties op uw naam.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt.

De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, folteringen, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter.

Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat er geen geloof kan worden gehecht aan de verklaringen van u en uw echtgenote omtrent de door u gevolgde reisroute en de hierbij gebruikte identiteits- en reisdocumenten.

U verklaarde over land vanuit de Russische Federatie naar België te zijn gekomen. (CGVS dd.09/04/2009, p.2) U verklaarde dat de passeur de reisdocumenten bij zich hield en dat u ze niet gezien hebt. (CGVS, p.4) U wist echter niet wat voor documenten dit waren, noch onder welke identiteit u en uw echtgenote reisden. (CGVS, p.5) Uw echtgenote wist evenmin onder welke identiteit jullie reisden, noch of er visa voorzien waren. Ook wist zij niet welke documenten er voor de kinderen voorzien waren. ((T., Z.) - CGVS, p.4, 5)

Dit is niet geloofwaardig te noemen. Gezien u verklaarde enkel in België asiel aangevraagd te hebben (CGVS, p.2), gezien het feit dat er voor staatsburgers van de Russische Federatie een visumplicht geldt in de Schengenzone en gezien de strenge identiteitscontroles aan de buitengrens hiervan – zoals blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd – is een dergelijke onwetendheid over de documenten waarmee u de Schengenzone hebt betreden niet aannemelijk. Bij de controles aan deze grens bestaat immers de

mogelijkheid om grondig ondervraagd te worden over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen, en dit op strikt individuele wijze.

Hiermee geconfronteerd verklaarde u enkel niet te weten hoe het gelukt was om zonder controles naar België te zijn gekomen. (CGVS, p.5) Dit kan geenszins volstaan als verklaring.

Bovendien werden er enkele tegenstrijdigheden met betrekking tot de reis van Oekraïne naar België vastgesteld tussen de verklaringen van u en uw echtgenote.

Zo verklaarde u eerst dat u steeds achteraan in de auto had gezeten. (CGVS, p.3) Uw echtgenote daarentegen verklaarde dat u steeds vooraan zat. Zij zei er niets van dat u achteraan zou hebben gezeten. ((T., Z.) - CGVS, p.5)

Hiermee geconfronteerd, verklaarde u één keer voor even vooraan te hebben gezeten. (CGVS, p.5) Dit was echter in tegenstrijd met wat u eerst had verklaard, namelijk dat u altijd achteraan had gezeten. Hiervoor had u echter geen verklaring. (CGVS, p.5)

Voorts verklaarde u dat de chauffeur jullie reisdocumenten in een tasje had gestoken dat hij steeds in een opbergvak aan het portier bewaarde. Telkens hij uitstapte nam hij dit mee. U zou de documenten niet gezien hebben. (CGVS, p.4, 5) Uw echtgenote daarentegen verklaarde de documenten wel te hebben gezien omdat ze op de zetel vooraan of in de middenconsole, vlakbij de handrem lagen. ((T., Z.) - CGVS, p.5)

Hiermee geconfronteerd kon u geen afdoende verklaring geven voor het feit dat uw echtgenote wel, maar u de documenten niet zou hebben gezien. (CGVS, p.5)

Tot slot verklaarde u dat uw echtgenote sliep op het moment dat de chauffeur met een grenswachter naar de auto kwam bij de grenscontrole. (CGVS, p.5) Uw echtgenote daarentegen bleek wel degelijk een grenswachter in donkerblauw uniform te hebben gezien. ((T., Z.) - CGVS, p.5,6)

Tevens werden er tegenstrijdigheden vastgesteld tussen uw verklaringen en die van uw echtgenote in verband met uw asielrelaas.

Zo verklaarde uw echtgenote dat er bij de inval op 4 november agenten door het raam en de deur de slaapkamer binnendrongen. ((T., Z.) - CGVS, p.15) U daarentegen verklaarde dat ze enkel via de deur binnenkwamen. (CGVS, p.10) Hiermee geconfronteerd stelde u dat uw echtgenote dat niet gezien kon hebben omdat ze op de grond lag en het "mistig" was. (CGVS, p.14) Uw echtgenote maakte hier echter geen enkele melding van.

Daarnaast waren tijdens de inval uw kinderen aanwezig in de slaapkamer. Volgens u sliepen zij altijd bij jullie in de kamer. (CGVS, p.14) Uw echtgenote verklaarde echter dat zij in hun eigen slaapkamer sliepen, maar dat ze naar jullie kwamen als ze wakker werden. ((T., Z.) - CGVS, p.12) Verder verklaarde u dat u samen met uw vader uw echtgenote in het ziekenhuis ging ophalen toen ze ontslagen werd. Uw moeder bleef thuis. (CGVS, p.10) Uw echtgenote verklaarde dat uw vader en moeder haar kwamen halen en dat u toen bij hen thuis was. ((T., Z.) - CGVS, p.12-13) Hiermee geconfronteerd verklaarde u enkel dat uw vrouw psychisch niet in orde was toen. (CGVS, p.14) Uw echtgenote maakte hier geen enkele melding van, noch legt u stukken ter staving hiervan neer. Het attest dat de invaliditeit van uw echtgenote aantoont, vermeldt niet in detail waarom de invaliditeit werd toegekend.

Tot slot legde u tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot uw vertrek uit Ingoesjetï. U verklaarde dat u uw vrouw en vader terugzag bij een vriend van u in Nazran. Zij waren naar daar gekomen met de auto. (CGVS, p.13) Uw echtgenote verklaarde dat ze u terugzag toen u de ochtend van het vertrek naar huis kwam. Onmiddellijk daarna zijn jullie vertrokken. ((T., Z.) - CGVS, p.15, 16) Deze tegenstrijdigheid bleef bestaan na confrontatie. (CGVS, p.13)

Deze tegenstrijdigheden raken aan de kern van uw asielrelaas, namelijk de inval op 4 november 2008, de daaropvolgende hospitalisatie van uw echtgenote en de omstandigheden van uw vertrek na een periode van onderduiken.

Bijgevolg wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig ondermijnd.

Ter staving van uw verklaring als zou u gezocht worden door de overheid in Ingoesjetï legde u twee politieconvocaties voor, dd. 08/12/2008 en 28/01/2009. Over deze stukken - de enige voorgelegde stukken die rechtstreeks verband houden met de door u verklaarde problemen met de autoriteiten - bleek u essentiële zaken niet te weten.

Zo wist u niet naar waar u opgeroepen werd, noch kon u met zekerheid zeggen door welke dienst u opgeroepen werd, al vermoedde u dat het de FSB was. (CGVS, p.13) Dit komt niet overeen met de inhoud van de convocaties, namelijk dat u door de onderzoeksdienst van de OVD, i.e. de politie, van Nazran werd opgeroepen. U kon evenmin bevestigen of op de convocatie vermeld staat in welke hoedanigheid u werd opgeroepen. (CGVS, p.13-14)

Een dergelijke gebrekkige kennis van cruciale bewijsstukken van uw asielrelaas is niet geloofwaardig te noemen.

Evenmin is het geloofwaardig te noemen dat u niet met zekerheid kon zeggen wanneer u van uw vader vernam dat er een convocaties op uw naam was gekomen (CGVS, p.13), noch dat u deze convocaties voor uw vertrek niet gezien zou hebben terwijl u in de periode dat u was ondergedoken toch enkele keren naar huis ging (CGVS, p.13).

Dat u hiervoor geen tijd zou hebben gehad (CGVS, p.13), is gezien het belang van dergelijk document en de ernst van de door u verklaarde problemen niet aannemelijk.

Gezien de ernst van de feiten waarvan u beschuldigd werd (CGVS, p.10, 13) mag aangenomen worden dat u meer interesse in een dergelijk document zou vertonen. Gelet op het belang van de convocaties als stavingstuk voor uw asielrelaas is het evenmin aannemelijk te noemen dat u en uw echtgenote de eerste convocaties vergaten mee te nemen bij jullie vertrek omdat jullie gehaast waren ((T., Z.) - CGVS, p.11), te meer daar de voorbereidingen voor jullie vertrek reeds langer bezig waren, alles gepland werd door uw vader en de bagage reeds op voorhand klaargemaakt was ((T., Z.) - CGVS, p.16).

Gelet op het feit dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig ondermijnd werd (supra), dient ook getwijfeld te worden aan het door u verklaarde onvermogen om de interne paspoorten van u en uw echtgenote voor te leggen.

U verklaarde immers dat deze werden meegenomen bij uw arrestatie op 4 november. (CGVS, p.6) U verklaarde daarenboven dat jullie de kopieën van jullie interne paspoorten (die u voorlegde op het Commissariaat-generaal) vergaten mee te nemen bij jullie vertrek omdat jullie gehaast waren. (CGVS, p.6) Gelet op het feit dat de voorbereidingen voor het vertrek al langer bezig waren, alles gepland werd door uw vader en de bagage reeds op voorhand klaargemaakt was (supra) is dit niet aannemelijk te noemen. Bovendien had uw echtgenote eerder op de Dienst Vreemdelingenzaken een andere kopie van de eerste twee pagina's van haar intern paspoort voorgelegd die zij wel meegenomen had ((T., Z.) - CGVS, p.7)

Daarenboven kan de echtheid van de gegevens niet nagegaan worden omdat het slechts kopieën van originele documenten betreft, en zijn de kopieën nog steeds onvolledig.

Tot slot legden u en uw echtgenote uiteenlopende verklaringen af met betrekking tot de toevoeging van een bevestiging van staatsburgerschap van de Russische Federatie aan de geboorteaktes van de kinderen op 26 november 2008, i.e. slechts drie weken voor uw vertrek naar België. ((T., Z.) - CGVS, p.8-9) U verklaarde dat deze stempels nodig waren voor het verkrijgen van humanitaire hulp. (CGVS, p.7) Uw echtgenote verklaarde dan weer dat op tv werd gewaarschuwd dat alle kinderen een dergelijke bevestiging moesten hebben. Waarom dit zou zijn, kon uw echtgenote echter niet zeggen. ((T., Z.) - CGVS, p.9)

Door uw houding laat u niet toe de waarheid met betrekking tot uw reële individuele situatie te achterhalen.

Bijgevolg geeft u de Belgische autoriteiten niet de kans om in uw hoofde een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade vast te stellen.

Wat de vraag naar de toepassing van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds zijn voornamelijk geconcentreerd in de zuidelijke bergregio's en komen de laatste jaren steeds minder frequent voor. Het gaat meestal om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen ordediensten. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties dan ook beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet.

De door u voorgelegde documenten, kunnen bovenstaande vaststellingen kunnen wijzigen. De politieconvocaties werden hierboven reeds behandeld, net als de geboorteaktes van de kinderen en de kopieën van de interne paspoorten van u en uw echtgenote. Naast de eerder gedane vaststellingen bevatten deze enkel gegevens met betrekking tot uw identiteit die niet door mij in twijfel getrokken worden. Dit geldt eveneens voor de geboorteakte van uw echtgenote, uw huwelijksakte, uw rijbewijs en de twee pensioenverzekeringsbewijzen. Het attest dat de invaliditeit van uw echtgenote aantoont, vermeldt niet in detail waarom de invaliditeit werd toegekend. Bijgevolg bewijst dit geenszins dat haar invaliditeit het gevolg zou zijn van de door u verklaarde feiten van 4 november, zoals u stelde. (vragenlijst CGVS ingevuld op DVZ, p.2) De twee attesten in verband met uw woonplaats en gezinssamenstelling tenslotte, bevatten enkel gegevens die door mij niet betwist worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat uw echtgenote op 23 juni 2009 bevallen is."

3. De Raad leest in het administratief dossier dat verzoeker, zoals hij terecht opmerkt in zijn verzoekschrift (zie p. 4), afkomstig is uit Ingoesjetië en niet uit Tsjetsjenië zoals de bestreden beslissing (zie B. Motivering, p. 1) verkeerdelijk stelt.

Verzoekster voegt hier aan toe *"dat de bestreden beslissing de standaardmotivatie van Tsjetsjenië opneemt en niet die van Ingousjetië"* (zie verzoekschrift, p. 5).

De Raad stelt vast dat het administratief dossier, zoals neergelegd door de Commissaris-generaal samen met zijn nota, informatie bevat over de actuele toestand in Tsjetsjenië, maar dat dergelijke informatie over Ingoesjetië ontbeert.

4. De Raad stelt vast dat verweerder bij zijn nota van 11 september 2009 een document voegt, getiteld "Subject Related Briefing, Ingoesjetië, Veiligheidssituatie in Ingoesjetië" van 21 januari 2009.

De Raad stelt vast dat verweerder in zijn nota niet motiveert waarom hij dit document niet vroeger kon meedelen in de procedure.

De Raad ziet zich dan ook verplicht dit stuk, in toepassing van artikel 39/76, §1, derde lid van de voormelde wet van 15 december 1980, buiten beschouwing te laten.

5. De Raad stelt vast dat hij niet beschikt over informatie over de actuele toestand in de Russische deelrepubliek Ingoesjetië waarvan verzoeker afkomstig is.

Aldus ontbreekt, overeenkomstig artikel 39/2, §1 van de voormelde wet van 15 december 1980, een essentieel element dat inhoudt dat de Raad de bestreden beslissing niet kan hervormen of bevestigen zonder daartoe aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 7 augustus 2009 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 30 oktober 2009 door:

dhr. M. BONTE, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. P. BREYNE, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

P. BREYNE

M. BONTE